

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

II. Amen Amen dico vobis: siquis sermonem meum servaverit, mortem non videbit in æternum. Jo. 8. v. 51.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

sequitur: *donec compleas dies obsidionis tuae.* Ezech. 4. v. 8. At hoc solatium non est pro Reprobis in inferno. Dies obsidionis Ezechielis, quæ typus esse debuit obsidionis imminens Jerosolymæ, non superârunt trecentos nonaginta, & sic brevi completi sunt. At quando complebuntur dies obsidionis, quâ damnati cinguntur? Transibunt decem millia seculorum, & dies obsidionis non complebuntur. transibunt quinquaginta, centum, imò plures seculorum myriades, quàm sit cumu-

lus arcanum, quo vastissimum tum à tetra ad stellas usque & adhuc erit obsidionis. *obsidionis non complebuntur.* ergo te foret, qui ad eò faceret. cos dies constringi vinculis generum, si te damnari contingeret. esset pro omni æternitate. Vincula præceptorum finium vita: & illa peccatorum mortem habent effugium: & illa pœnatum nec effugium unquam nec finem.

II.

Amen Amen dico vobis: si quis sermonem meum servaverit, vitam non videbit in æternum. Jo. 8. v. 51.

Considera grâde discrimen, quod intercedit inter rudem & imperitum pastorculum, qui per dies vitæ nunquã cognovit virtutem herbarum, & præstantem herbarum, qui novit eas sigillatim omnes discernere. Ambo per æstatem montem perambulât lectissimis florentem herbis: & pastor eas aspectu suo nõ dignatur, sed per eas inambulâs pari facilitate conculcat omnes: cum è contrario herbarius intentus illarum formæ contemplandæ eas quarat, carpat, in fasciculum colligat, & domum reversus summo studio conservet ad usum maximè sibi profuturos. Idem accidere puta circa Christi documenta. Sunt nonnulli, qui earum virtutem nullâ ratione cognoscunt: & ideo non magis curant, quàm dicta quævis alia

ordinaria: *Præterierunt sermonem pessimè,* Jer. 5. 28. Alij valde cognoscunt, & ideo o quoniam custodiunt! atque hoc est, ut incitare te Christus vult, cum dicit *Amen Amen dico vobis: si quis sermonem meum servaverit, vitam non videbit in æternum.* Dic, si foret herbarius, tanta virtutis, ut arceat in vitam posset per decem secula, si daret illi locum in tuis scriptis præclarissimum, pro ea etiam inde commendantes, ne dicam margaritæ pyropos? quanto igitur majoris studio servandi erunt sermones Christi, quibus tantò major virtus inest. 2. Considera, quàm verum sit sermonibus Domini hanc inesse

Mors duplex est. una corporis, altera animæ. quoad mortem corporis, ait Dominus, cum qui servat sermones suos, *mortem non visurum auerterem.* non quod moriturus non sit sed enim commune etiam Christo fuit) sed quia mortuus ad pulchriorem, quam unquam habuit, resurget vitâ, ad perfectiorem, feliciter, licet tristem, ad breve tempus sub terrâ putrescens, ut pulchrius reflorescat. & *si videbit mortem, equidem videbit, sed non erit debet in æternum,* ut pro doctis damnati videbunt, quibus semper oculos verfabitur: & si vivent, eternum sine vivent, ut sentiant se non. Quoad mortem animæ, quæ culpâ aut Dominus, qui servat sermones suos, non visurum mortem in æternum, quia nunquam mortaliter peccabit. Et sanè in quo alio consistit mors adeo ductuosa, nisi in hoc, quod ipsi sermones non servantur? quisquis vivit iuxta id, quod docet Dominus, nunquam terrè perdet gratiam, atque adeo nec vitam, de qua loquimur. *Fili serva mandata mea, & vires.* Prov. 7. v. 2. Præterea si cum mors corporis tribus ex causis accedere potest, ex infirmitate naturali, casu fortuito, ut ex lapsu, inundatione, incendio, & assultu violento, ita tribus ex causis facile evenire potest mors animæ. Potest evenire ex infirmitate naturali, pravâ, inquam, dispositione internâ, quam affectionum perturbatio comovet in nobis. & istæ per sermones Domini temperantur, ut mortem non afferant. Potest evenire ex casibus fortuitis, qualia sunt pericula

quæ inter occasiones malas vel invitis occurrunt. & sermones Domini præservant, ita ut in his homo non pereat. Potest evenire ex aggressionibus violentis, quales sunt tentationes Diabolicæ: & sermones Domini vim habent eas repellendi, ut omnes evanescant. Ecce ergo quanti faciendi sint sermones illi, quæ tantum possunt! *Fili mihi ad eloquia mea inclina aurem tuam: vita enim sunt in venientibus ea.* Prov. 4. v. 20.

3. Considera, quomodo servare te oporteat dictos sermones Domini tui, ut inde trahas utilitatem tanti momenti. Tribus modis servare oportet, *Corde, ore, & opere.* Corde quidem in intellectu præscriptis temporibus eos meditando, quale præcipue est matutinum, quo intellectus solet esse limpidior: in voluntate, eos amando continuo: & in memoriâ, sæpe eorum recordando, maxime autem in periculis peccandi, quæ occurrunt. *In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.* Ps. 118. v. 11. Ore servare te oportet non modo libenter de illis loquendo, sed demonstrando te magnificare, nec esse de numero eorum, qui in humano commercio probro sibi ducunt eos profiteri. *In labiis meis pronuncavi omnia judicia oris tui.* Ps. 118. v. 13. Opere denique fideliter illos exequendo. *Levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi, hoc est, ad exequenda mandata tua.* Ps. 118. v. 48. Nunc reipsum diligenter examina, & vide tantisper, quam in omnibus, & tribus hisce modis sis studiosus servandi sermones Divinos. fortè putas id

laboriosum esse? si labor est, certe
haud paulò major fructus existit. Me-
mineris esse *verba vite aeternae*, quid
ergo de te fiet, si negligas? sicut lex-

vando vitam habes, ita si labor
superesse non potest quibus
aeterna.

III

*Venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient
filii DEI, & procedent, qui bona fecerunt, in resurrectionem
vite, qui vero mala egerunt, in resurrectionem Iudicii.*
5. v. 28.

1. **C**onsidera, quomodo appropin-
quante horâ magni Iudicii, Ar-
changelus Michaël, comitantibus ma-
gno numero Angelis ceteris, sonorâ
tubâ suscitaturus sit eos mortuos, qui
quasi dormientes in sepulchris suis con-
quiescent. *Surgite mortui, venite ad
Iudicium.* Tubâ, inquam, non me-
taphoricâ, qualem aliqui putant, sed
verâ. *Canet enim tuba.* 1. Cor. 15. v. 52.
& canet ut instrumentum huic functi-
oni aptissimum. Quippe cum qua-
tuor essent fines, propter quos Hebraei
olim solebant usurpare tubam, ad con-
vocandum concilium, ad promulgan-
dum bellum, ad celebriores reddendas
solemnitates majores, & ad levanda
tentoria cum proficiscerentur: ex om-
nibus his capitibus æquum omnino erit
in sonare quoque tubam in die Iu-
dicii. tum quia tunc erit confessus
apertissimus, qui unquam in mundo
extiterit: *Dominus ad iudicium veniet
cum senibus populi* &c. II. 3. v. 14. tum
quia tunc bellum indicetur generalis-
simum omnibus Reprobis: *Pugnabis*

*cum illo orbis terrarum contra
tor.* Sap. 5. v. 2. tum quia festus
solemnissimum omnibus Electis
*cinante in Neomenia tuba: in voce
solemnitatis vestra, quia præceptum
rael est, & Iudicium DEO* 1. Cor.
80. v. 4. *Præceptum hominum
bus comparandum est, Iudicium
cui de ipsis ferenda sententia
tunc movebuntur tentoria, et
cam, postremâ vice, uturis quibus
diversâ viâ Electis & Reprobis
cedent, qui bona fecerunt, in resurrexerunt
nem vite, qui vero mala egerunt, in
surrectionem Iudicii.* Cum ergo
audis, quod omnes mortui quies-
sunt, omnes, qui in monumentis
daturi sunt vocem filii DEI, qui
vocabit ad Universale Iudicium
jam inchoandum, ne pures ab
lio ore proprio vocandos, quibus
decori exigit, ut Iudex ipse
non commoedet citandis reas, sed
tantum, quos mittere voce
candi sunt. nihilominus hæc
dicitur Filii DEI (eo fere modo,